

Miecz

W Piśmie Świętym wielokrotnie mówi się o mieczu jako symbolu wojny i śmierci lub atrybucie wojownika. W ręku Boga miecz – wyciągnięty ku przestrodze albo szalejący – jest znakiem Jego władzy wymierzania ludziom kary. Niekiedy Bóg posługuje się ludźmi, by wymierzyć niegodziwcom sprawiedliwość. Ludzie zaś posługują się mieczem w walce zaczepnej lub obronnej, a także wykonując władzę sędziowską. Gdy toczy się walka o sprawę Bożą, miecz jest nazywany „świętym mieczem”. W sensie przenośnym słowo „miecz” oznacza przenikliwość słowa. Zła, nieprzyjazna mowa przynosi nieszczęście. Jest jak „miecz ostry”, raniący bliźniego. Święty Paweł pisał, że słowo Boże przenika duszę i potrafi „osądzić pragnienia i myśli serca” (Hbr 4,12). Natomiast św. Jan w Apokalipsie napisał, że z ust Jezusa wychodził ostry, obosieczny miecz. Także Chrystus powiedział o sobie, że nie przyniósł na świat pokoju, lecz miecz. Proroctwo zaś starca Symeona mówiło o mieczu, który głęboko i boleśnie przeniknie duszę Matki Bożej. Dlatego Matkę Bolesną przedstawia się często z mieczem lub siedmioma mieczami przeszywającymi Jej serce. Na przedstawieniach sądu ostatecznego miecz wychodzący z ust Boga Sędziego jest symbolem ostatecznego wyroku. Miecz jest też atrybutem wielu męczenników oraz personifikacji sprawiedliwości.